

[Steen Folke.]

der at skære ned på de statslige udgifter, går det lige præcis ud over de udgifter, som er i lønarbejdernes interesse, og her går fremskridtspartiet i forreste række.

Alle disse indledende bemærkninger skal tjene til at forklare, at et rimeligt eller retfærdigt skattesystem er utænkeligt i et kapitalistisk samfund. Men det betyder ikke, at der ikke kan indføres forbedringer, ændringer, som er i lønarbejdernes interesse.

SFs forslag til lov om indkomstskat indeholder en række sådanne forbedringer hovedsagelig af teknokratisk art. Det vil i hovedsagen indebære en væsentlig forenkling, og det må vel i sig selv siges at være i lønarbejdernes interesse. Forslaget er efter min mening ikke særlig perspektivrigt, i og med at det overhovedet ikke anfægtet skattesystemets formål: at opretholde den kapitalistiske stat og dække dens mere eller mindre nødvendige udgifter.

Ud over rent teknokratiske ændringer indeholder lovforslaget også nogle ting, der vil føre til en omfordeling inden for lønarbejderklassen, bl. a. indførelse af en enhedsskat for hele landet. Både teknokratiske fremskridt og visse former for omfordeling og udligning inden for lønarbejderklassen kan være i lønarbejdernes interesse. Man kan blot være bekymret for, at forslaget vil blive brugt til at opbygge illusioner om et retfærdigt skattesystem. I den forbindelse er troen på, at det kan lade sig gøre at komme til at beskatte virksomhedernes korrekt opgjorte nettooverskud, særlig iøjnefaldende.

Det er svært ud fra forslaget, sådan som det foreligger, at vurdere de samlede konsekvenser af de foreslåede ændringer. Mit parti og jeg er på forhånd positivt indstillet over for enhedsskatten, over for afskaffelse af fradragene, over for skattefrihed for pensioner. Vi er derimod mere forbeholdne over for tanker om bloktilskud til kommunerne. Vi mener ikke nødvendigvis, at det vil være til fordel for den samlede lønarbejderklasse. Det er jo til de kommunale myndigheder beslutningsretten lægges ud, ikke til folk ude i kommunerne.

Jeg vil gerne have opklaret undervejs og vil ikke lægge mig egentlig fast, før de er opklaret, visse problemer omkring udskrivningsskalaen. Der er ikke i lovforslaget gjort

beregninger over konsekvenserne for forskellige kategorier af skatteydere, det er et af de spørgsmål, som jeg gerne vil have lejlighed til at komme tilbage til i udvalgsarbejdet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann) (SF):

Ja, så skal jeg forsøge at komme tilbage til virkeligheden.

Jeg synes jo nok, at socialdemokratiet og regeringen er blevet noget gumpetunge i skattespørgsmål, når man tager i betragtning, at mange af de tanker, som findes i det forslag, vi behandler nu, er ting, som man har været nogenlunde enig med socialdemokratiet om tidligere — næsten mere gumpetungt end DKP.

Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere for de imødekommende ord, der er sagt om lovforslaget. Jeg tager det som et udtryk for, at der er en dyb erkendelse i dette ting af, at det er nødvendigt at foretage en dybtgående reform af vores indkomstbeskatning. Denne nødvendighed understreges af, at vi for øjeblikket ikke kan undvære indkomstbeskatningen som indtægtskilde for det offentlige. Der kan nok læses en smule over på afgifter, der kan også lægges en smule over på moms — det ville ikke være klogt i den nuværende situation — men også disse kilder har deres begrænsning: så snart man lægger for stor vægt over på dem, bryder de sammen, ganske som indkomstskattesystemet er brudt sammen.

Det er også i denne erkendelse SF har arbejdet med et langt mere moderne system — det blev omtalt af hr. Glistrup heroppefra — nemlig et forslag om en virksomhedsskat. Der er ikke tale om nogen modsætning mellem det forslag, vi behandler nu, som er beregnet på den nærmere fremtid, og den virksomhedsskat, som vi fortsat arbejder med, men som ikke kan gennemføres, før visse andre forudsætninger er tilvejebragt her i det danske samfund, f. eks. visse forudsætninger vedrørende et gennemført virksomhedsdemokrati.

Nøglen til dette forslag er i og for sig forenkling, og man vil se, at hvor vi forenkler, får vi mærkværdigvis også noget, man vil karakterisere som retfærdighed. Det er naturligvis et stort ord at tage i sin mund, når det drejer sig om skatter — skal vi hellere